

למס ע"מ
אפרים שגור
אל פריס
מאת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 26439-11-15 שפ"מ-שפ"מ

בפני כב' סגן נשיא, השופט אסף זגורי

התובעת

זרד שפ"מ ת.ז. 300697760

ע"ב עו"פ אריה נארה נגד

הנתבע

בנימין שפ"מ ת.ז. 040644463

1

פסק דין

2

3

ליבת התביעה:

4

האם יש לחייב הנתבע לשלם פיצוי כספי לתובעת בגין פרסום חד פעמי של לשון הרע בפייסבוק בו נטען, כי היא גרושתו היא "אם מזניחה" של ילדיהם הקטינים של הצדדים: ככל שהתשובה בחיוב, מיה יהיה היקף הפיצוי?

5

6

7

8

א. הרקע הרלבנטי:

9

1. הצדדים הינם בני זוג יהודים שנישאו ביום 10/8/09 ונהגו להתגורר יחדיו באזור ירושלים יחד עם 3 ילדיהם הקטינים.

10

11

12

2. האם העתיקה מקום מגוריה ומקום מגורי הילדים לעיר עפולה לפני כשנתיים וארבעה חודשים, שם מתגוררים גם בני משפחתה וזאת באופן חד צדדי וללא קבלת הסכמת האב בכתב ומראש ו/או היתר שיפוטי ובין הצדדים נמתחו הליכים שונים בבית הדין הרבני האיזורי בירושלים.

13

14

15

16

3. במסגרתם של אותם הליכים נדון גם עניין משמורת הילדים והסדרי המפגשים של הנתבע עמם ובשלב מסוים נקבע כי הוא יפגוש בשלוש ילדיו הקטינים, אחת לשבוע, ביום ג' למספר שעות כאשר המפגש יתקיים בעיר עפולה.

17

18

19

20

21

4. ביום 3/11/2015 אמור היה להתקיים אחד המפגשים לפי המתכונת האמורה, ברם בשל מחלת אחד הילדים הוא פגש רק בשניים מתוך שלושת ילדיו. תחת קיום המפגש בעיר עפולה והגם שהמפגש תחום היה בהחלטה שיפוטית לשלוש שעות בלבד, החליט הנתבע (בדיעבד מבעוד מועד), ליטול הילדים לשהות עמו בירושלים ולהשיבם בו ביום, כאשר הדעות חלוקות האם התובעת ידעה על כך שהאב לוקח הילדים לירושלים מבעוד מועד או למדה על כך בדיעבד.

22

23

24

25

26

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 15-11-26439 שבבו נ' שבבו

5. במהלך אותן שעות חשה בתם הקטינה של הצדדים ברע והאב נדרש לקחת אותה לביקור במרפאה בירושלים. בעקבות כל אלה והמרחק הגאוגרפי, השיב הנתבע את הילדים באיחור של כשעה מהמועד הקבוע והאם הגישה כנגדו תלונה במשטרה בגין הפרת הוראה חוקית.
6. בו ביום פרסם הנתבע בעמוד הפייסבוק שלו הנגיש ברשת מודעה שהיא עניינה של התביעה ובגדרה תקף את התובעת, את עובדי הרווחה, משטרה ובתי המשפט, מילולית, בגין התלונה שהוגשה כנגדו במשטרה וכן אמר שאל (רטורית) האם התובעת שפויה, היכן לבה וטען כי היא אם המזניחה את ילדיה.
7. בעקבות הפרסום האמור הוגשה תלונה במשטרה לאור חוק איסור לשון הרע הוגשה בקשה לצו למניעת הטרדה מאיימות והוגשה גם התביעה שבכותרת.
- ב. טענות התובעת:**
8. התובעת טוענת, כי הפרסום כולל דברי השמצה קשים ביותר כנגדה וכנגד הורותה וזאת ללא כל בסיס וכי הם חורגים מגדרו של סכסוך בין בני זוג, מה גם שהם הופצו באינטרנט באמצעות הפייסבוק.
9. התובעת טוענת, כי התקיימו כל יסודות עוולת פרסום לשון הרע, שעה שהאמירות של הנתבע פוגעניות ונועדו לבזות אותה ולהשפיל אותה בציבור ולעשות אותה מטרה לשנאה לבזו וללעג.
10. התובעת מוסיפה, כי רשת האינטרנט הפכה בשנים האחרונות לבמה ציבורית שבה יכול כל אדם על נקלה לפרסם כל דבר העולה על רוחו כנגד רעהו והעובדה שמדובר בהפצה ללא הגבלה הופכת את הפרסום הנוכחי לקשה ופוגעני יותר. זאת ועוד בנסיבות העניין, נטען כי הפרסום גרם נזקים קשים לתובעת. בייש אותה ברכים, פגע בשמה הטוב בחברה הקרובה בה היא שוהה, הגיע לידיעת בני משפחתה ומיעסיקתה ולכן יש לפסוק פיצוי הולם.
11. לדברי התובעת, הפרסום לא נעשה בתם לב אלא מתוך כוונת מכוון לפגוע בה ולבזותה וככזה ולאור סעיף 7(א)ב לחוק איסור לשון הרע, יש לחייב הנתבע בכפל סכום הפיצוי הקבוע בחוק ללא צורך בהוכחת נזק ובסך של 150,000 ₪.
- ג. הגנות הנתבע:**
12. הנתבע אינו מכחיש הפרסום ואף לא את העובדה שהדברים שפרסם מהווים "פרסום לשון הרע" כמשמעות דיבור זה בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, אך טוען להגנות הבאות:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 15-11-26439 שבבו נ' שבבו

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
- 12.1 הפרסום הינו פרסום אחד, יחיד ובודד שלא חוזר על עצמו והוא נעשה בתוך הקשר
דברים הנוגע לסכסוך בין בעלי הדין בעניין המשמורת והסדרי שהות ולא ניתן לנתק
הפרסום מההקשר.
- 12.2 הנתבע טוען "אמת דיברתי" כאשר לדבריו עומדת לו הגנת "אמת נפרסום" כאמור
בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע וזאת בשעה שלדבריו התובעת היא זו שפרסמה
כזבים אודותיו בעניין התמכרותו לאלכוהול ושימוש בסמים. כך הוא מצדיק החלק
הראשון של הפוסט שפרסם. את החלק השני הנוגע להזנת הילדים על ידי האם הוא
מבקש להצדיק בכך שהאם לא פעלה לפי הנחיות עו"ס לסדרי דין בתסקיריהן וגרמה
לנתק בינו לבין הילדים ונתק זה יש לראותו כהזנחה. כן הוא רואה כהזנחה את
היעדר האכפתיות והתגובה של התובעת לכך שביום האירוע הנטען לקח בתם
הקטינה לטיפול רפואי והיא במענה הגישה כנגדו תלונה במשטרה. עוד הוא רואה
כהזנחה היעדר שיתוף פעולה מצד האם בכל הנוגע להדרכה הורית שרשויות הרווחה
הורו לה ליטול בה חלק.
- 12.3 הנתבע טוען כי "הדברים הקשים שהתובעת טוענת לפרסומים", קרי הטענות כי היא
אם מזניחה נאמרו בסוף הפוסט ללא הדגשה מיוחדת ואין לנתקם ממכלול הטענות.
תוכן הפוסט תואם המציאות העובדתית שהייתה פרי הסכסוך בין הצדדים.
- 12.4 הגנה אחרת שנטענה היא הגנת "עניין אישי כשר" שבסעיף 15(ג) לחוק איסור לשון
הרע. לדבריו, בנסיבות ההקשר הכולל והנסיבות שהביאו לפרסום, רשאי היה הנתבע
לפרסם הפרסום האמור כדי להגן על עניין אישי כשר שלו או של ילדיו.
- 12.5 לבסוף טוען הנתבע, כי התובעת לא הוכיחה כי נגרם לה נזק כלשהו ובודאי לא נזק
חמור או מיוחד בשל הפרסום, לא הביאה עדויות לתמוך הטענות בעניין הנזק ובשים
לב לכך, ליתר הטענות ולחוסר תם לבה הדיוני, עת ניהלה ההליך בבית משפט זה ולא
בבית המשפט לענייני משפחה בירושלים שם נדונו חלק מההליכים בעבר בין
הצדדים, הרי שיש לדחות התביעה על הסף ולעיצומה ולחייבה בהוצאות משפט.
- ד. המתווה הנורמטיבי בעניין פרסום לשון הרע ברשתות החברתיות:
13. התובענה היא תביעה מיכוח עולת לשון הרע שקבועה בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה –
1965 (להלן: "החוק").

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 26439-11-15 שבבו נ' שבבו

- 1 סעיף 1 לחוק קובע כי: .14
- 2 " 1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
- 3 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או
- 4 ללעג מצדם;
- 5 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים לו;
- 6 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת,
- 7 בעסקו, במשלה ידו או במקצועו..."
- 8
- 9 מתווה ההכרעה בתביעות לשון הרע הוגדר ע"י כבוד השופט עמית במסגרת סעיף 2 לפסק דינו .15
- 10 בע"א 8345/08 עו"ד בן נתן נ' מ. בכרי, פ"ד (סה) 675 (1) (27/7/2011) כדלהלן:
- 11
- 12 "בבואנו לדון בתביעת לשון הרע, עלינו לבחון את הדברים על פי תרשים
- 13 הזרימה הבא: תחילה, יש לבחון אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי סעיף
- 14 לוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק או חוק איסור לשון
- 15 הרע). לאחר מכן יש לבחון אם המדובר בפרסום מותר אשר נהנה
- 16 מחסינות (סעיף 13 לחוק) או אם עומדת למפרסם הגנת אמת דיברתי או
- 17 הגנת תום הלב (סעיפים 14-15 לחוק). משהגענו למסקנה כי המדובר
- 18 בלשון הרע שאינה חוסה תחת כנפי סעיפים 13-15 לחוק, או-אז אומר
- 19 לנו המחוקק בסעיף 4 לחוק, כי אם לשון הרע מופנית כנגד ציבור או חבר
- 20 בני אדם שאינו תאגיד (להלן: ביטוי שקדי ציבורי) אזי לא ניתן להגיש
- 21 תביעה אזרחית בנינה. ובקיצור, סעיף 4 קובע מניעה דיונית-סטטוטורית
- 22 מוחלטת שנקבעה על ידי המחוקק"
- 23
- 24 נפתח ונציין, כי המבחן לקיום פרסום, פרסום של דבר לשון הרע כפי שנקבע בפסיקה הוא .16
- 25 מבחן אובייקטיבי. לפי מבחן זה, על בית המשפט לקבוע "מהי, לדעת השופט היושב בדין
- 26 המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים" (ראו: ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד
- 27 מג(2) 333, 337 (1989)). כך נקבע גם בע"א 466/83 שאהה נ' דרדריאן פ"ד (לט) 734 (4) (1986):
- 28
- 29 "המבחן, שבאמצעותו ייקבע אם אכן דברים מסוימים שפרסם פלוני
- 30 עלולים להוות לשון הרע כלפי אדם פלמוני, אינו מבחן סובייקטיבי.
- 31 המבחן הוא אובייקטיבי במהותו, לאמור: לא קובע, מה חושב הנתבע
- 32 המרגיש עצמו נפגע, אלא הקובע הוא כיצד עלולה החברה לקבל את הדבר
- 33 שבאותו בירסום"
- 34
- 35

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 15-11-20439 שבנו נ' שבנו

17. בענייננו לב העניין הוא טענת התובעת, כי כינוייה על ידי הנתבע "אם מזניחה" מהווה פרוסום לשון הרע. אין מדובר בקללה או גידוף אלא ייחוס תכונה אישיותית, אישית שנועדה להשפיל ולפגוע בתובעת.
18. כידוע, לא כל גידוף יחשב בהכרח לשון הרע. מה שיקבע בסופו של יום הם המסגרת ומכלול הנסיבות בהם בוצע הפרסום (ראו גם ע"א 4534/02 שוקן נ' הרציקוביץ', פ"ד (ח)3) 558 (2004) וכן ראו ע" 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5) 555 (1992) ע"א 723/74 הארץ נ' חברת החשמל, פ"ד לא(2) 281, 300 (1978)).
19. כתב על כך המלומד אורי טהר בספרו "דיני לשון הרע" (הוצאת נבו, 1997) בעמ' 132 (להלן: "דיני לשון הרע"):
- "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב"לשון הרע" תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות שזו עלתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש בגידופים שלח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית. האיזון המתחייב מהשיקולים שתוארו לעיל מצא את ביטויו בפסיקה, אשר הביעה (כמונת עקרונית להכיר בגידופים כבלשון הרע וזאת במקרים בהם הכרה זו תהיה מוצדקת לאור נסיבות פרסום הגידופים".
20. בטוחני, כי לפי כל מבחן אובייקטיבי, הקורא את הפוסט ואת המילים "אם מזניחה" יראה בכך משום אות קין שמבקש הנתבע להדביק למצחה של האם בשל התנהלותה ההורית כלפי הילדים. אף הנתבע אינו חולק כי פרסומו מהווה לשון הרע על פי החוק, לפחות לא ביחס לסוף הפוסט שפרסם בפייסבוק, (אך לא רק שם) והמייחס לתובעת את התואר המפוקפק של התובעת בתור "אם מזניחה". נותרים אנו עם השאלה, האם עומדות לנתבע ההגנת מסוג "אמת דיברתי" שבסעיף 14 לחוק, או "הגנת עניין אישי וכשר" שבסעיף 15(3) לחוק.
21. על כך יש להוסיף השאלה עד כמה מותאמים כלל דיני לשון הרע הקיימים מכוח החוק לפלטפורמת הפרסום העדכנית בדמות הרשתות החברתיות, פייסבוק ובמרחבת בכלל. איננו נמצאים עוד בעידן יונות הדואר והמכתבים המודפסים. אף עידן השיגור בפקס הפך זניח. כיום הבמה העיקרית להעברת מסרים ולהתבטאויות הינה באמצעות הרשתות החברתיות באינטרנט. מצד אחד, הפך הפרסום לנפוץ יותר והוא יכול להגיע בלחיצת כפתור למספר בלתי מוגבל של קוראים. הוא גם נגיש יותר הן מבחינת המפרסם והן מבחינת ציבור הנחשף לפרסום (מכל מקלדת בטלפון נייד, מחשב, טאבלט וכיו"ב). מצד שני, התכיפות של הפרסומים, יכולת

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 11-15-26439 שבנו נ' שבנו

- 1 השיתוף והתגובות לגביהם יצרה מצד שני פירות ו/או זילות של תוכן הפרסום, שכן מדי רגע
 2 מתבצעים אלפי פרסומים שונים וחדשים הבאים במקום קודמיהם. אם היה נהוג לומר על
 3 פרסום בעיתון, כי העיתון של היום ישמש מחר לעטיפת דגים, קל וחומר כי פרסום
 4 אינטרנט/פייסבוקי של היום, ספק לא מבוטל קיים אם ועד כמה ייזכר או יישמר בתודעה
 5 הציבורית, בעוד מספר דקות ושעות. ובכל זאת, אין להקל ראש בנק שעלול פרסום שקרי,
 6 כוזב ופוגעני לגרום לגורם מושא הפרסום. אותו צד שנפגע לא ישכח במהרה הפרסום הפוגעני,
 7 אם בכלל. הוא לא ישכח את תגובות מכריו לפרסום. הוא ימשיך לכאוב אותו תקופה ארוכה.
 8 זאת ועוד, מעבר לכאב ולפגיעה הרגשית שגורמים פרסומים פוגעניים אין להתעלם מהשלכות
 9 מעשיות שלהם ובמקומותינו כבר למדנו שלמילים, להסתה ולפרסום פוגעני יכולה להיות גם
 10 השלכה מעשית.
- 11
- 12 22. במציאות דהיום, וכל עוד לא תוקן חוק איסור לשון הרע כך שיקרא מתוכו או יחריג פרסומים
 13 באינטרנט וברשתות החברתיות, אין מנוס מהחלת הדין הנוהג וכך גם אמור בית המשפט
 14 לעשות, ברם יש לעשות כן "בשינויים המחוייבים". היטיב לבטא גישה זו המשנה לנשיא
 15 ריבלין במסגרת פסק דינו ברע"א 4447/07 מור נ' ברק, (פורסם בנבו 25/3/2010) בכותבו:
- 16
- 17 " יש לציין כי גם אם מתגברים על "מחסום האנונימיות" ומגיעים לשלב
 18 של הגשת תביעה נגד נתבע ידוע, שאלה היא האם ראוי להחיל את דיני
 19 לשון הרע הקיימים על פרסומים משמיצים באינטרנט (ראו למשל יובל
 20 קרניאל "אנונימיות ולשון הרע באינטרנט – בין חובש ביטוי להפקדות",
 21 פורסם באתר המכון הישראלי לדמוקרטיה). לטעמי, נדרשת הסדרה של
 22 הנושא, אך בהיעדר עדכון ראוי של דיני לשון הרע הקיימים מוטב
 23 להחילם "בשינויים המתחייבים" מאשר להניח קיומה של לאקונה.
 24 השינויים המתחייבים כוללים היבטים שונים של הפרסום באינטרנט,
 25 ובהם: המשקל המועט שניתן לעיתים קרובות להתבטאויות במסגרת
 26 תגובות בכלל, ובמסגרת תגובות אנונימיות בפרט; ריבוי התגובות
 27 באופן שלעיתים קרובות הפרסום המשמיץ "נבלע בהמון"; והנלישות של
 28 הנפגע-עצמו, ושל שוחרי טובתו, לאותם אתרים שבהם נעשה הפרסום
 29 הכולל לשון הרע, והיכולת לפרסם הכחשות ותגובות מתאימות
 30 ("התרופה לדיבור הפוגע – היא דיבור נוסף" – עניין בן גביר, פס' 17
 31 לפסק-דיני). כל אלה עשויים לעיתים תכופות לייתר את הצורך האמיתי
 32 בקיומה של תביעת לשון הרע, ואף להפוך את טענת הנתבע ל"זוטי
 33 דברים"
 34
- 35 23. על פי פסיקה זו, דיני לשון הרע במהותם ממשכיכים לחול על כל פרסום בלשון הרע, אולם
 36 לנוכח אופי הפרסום, והחשיבות שניתנת לאמינות פרסומים אלה, "לרצינות" שלהם ויכולת
 37 להפריך את האמור בהם, ונוכח העובדה, כי הפרסום המשמיץ לרוב נבלע בהמון והוא נשכח

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 15-11-20439 שבנו נ' שבנו

1 בין אלפי תגובות, הרי לעיתים, במקרים המתאימים, לא תקום עילה לתבוע בגין עוולת לשון
2 הרע (ראו דברי כב' השופט נאסר ג'השאן בת.א. (שלום קריות) 47032-04-14 סטרוגנו נ' פלד,
3 מורסם בנבו וניתן ביום 9/6/15)).

4
5 24. מיכל אלה יש ללמוד ולהפנים, כי אם מדובר בפרסום אינטרנטי חד פעמי שאינו ברף פוגעני
6 גבוה מבחינת חומרת הביטוי הפוגעני, מופעו היה קצר מועד וכך גם כמות השיתופים
7 והחשיפה ולאחריו באה התנצלות והוא נמחק מהאתר בו הופיע וכאשר מדובר בהליכים בתוך
8 המשפחה שהם נוחיבים יחסים (משכים) (כאשר מעורבים ילדים משותפים), הרי שגישת בית
9 המשפט צריכה לראות בכך מיקרה גבולי מבחינת הצדקתו להידון לפי דיני לשון הרע עד כדי
10 הצדקת פיצוי. ברם מנגד, ובפרט כאשר מדובר בבני זוג לשעבר המנהלים הליכים משפטיים,
11 על המפרסם להפנים היטב כי זמן, שמו ותדמיתו של ההורה האחר אינם הפקר ואין לפגוע
12 בהם מבלי לדעת שייתכן ויהיה לכך מחיר בדמות פיצוי כספי. המקרה הנוכחי אינו נופל לגבי
13 דידי לגדר זוטי דברים והנתבע אף לא טען להגנה זו.

14
15 ה. דיון בפרסום הקונקרטי:

16
17 25. על מנת לבאר הדברים, ראיתי לנכון להביא ציטוט הפוסט המדובר בפייסבוק במלואו:

18 'דעייתי לשתף אתכם במקרה שקרה לי אתמול, למרות שאני לא נוהג לשתף אבל
19 הפעם, החלטתי לשתף. אני בן 34 ללא כל עבר פלילי אני עובד בבית קפה ורגל כל
20 מי שמכיר אותי אין לו מה לומר עלי ולו מילה רעה אחת חוץ מלאחת שהייתי חי
21 איתה ששמה ורד יול (שבבו) שהלכה וטענה בריוחה שאני נרקומן דבר שאפשר
22 לבדוק תוך זקה אחת עם בדיקת דם טענה שאני אלכוהוליסט דבר שגם ניתן
23 לבדוק תוך זקה אחת, טענה עוד מליון ואחת טענות וכל זאת על מנת להרחיק את
24 הילדים ממני וכל זאת על מנת שהיא תוכל לשאוב ממני יותר כספים בבתי הדין
25 כביכול היא מנסה להפעיל עלי לחץ נפשי עם הילדים!!! וזה התבטא בכך שהיא
26 הוציאה לי צווי הרחקה במשך שבעה חודשים בטענה שאני עוקב אחריה וכל
27 זאת ללא כל הוכחה ועל כן כל התיקים נסגרו מחוסר ראיות. טענה שאימת עליה
28 וגם זה נסגר וכל הטענות האלו על מנת שלא אוכל לראות את ילדיי!!! תמיד
29 התלוננתי בבית הדין למה אני אבא ללא עבר פלילי כל שהוא וכן אדם מן המניין
30 שמשלם מסים וכיטוח לאומי ושירת למען המדינה לא יכול לראות את ילדיו!!
31 אומרים שעד שלא נקבל חוות דעת מהריוחה כלום לא יכול להשתנות! פנתי
32 לריוחה. בריוחה טענו שורד טענה כך וכך וכך אנחנו רוצים לעשות לך מבדקים
33 עם סומכת דבר שנדחה ונדחה כבר מעל לשנה. לבינתיים אני נוסע בחום הקופח
34 מי שזוכה את החום בקיץ האחרון בגשמים במקקים מפסיד יום עבודה עושה
35 הכל על מנת שהכל יהיה הכי טוב לילדים קונה להם בגדים טאבלטים נעליים
36 שולח איתם ארנזים של בשרים מכיוון שהיא יודעת שאני לא מסוגל לראות
37 אלתם מוזנחים אז היא יודעת שמיד אני יחליף להם וייקנה להם הכל חדש אבל
38 ברגע שיש פגישה בריוחה הם מתוקתקים.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 11-15-26439 שבנו נ' שבנו

- 1 *בכל אופן לעניינינו אתמול עקב המצב בטחוני אני מעדיף שלא להסתובב ברחובות*
 2 *עם שלושה ילדים קטנים יהל בת 6 כמעט הראל בן 4 והלל בן שנה אז החלטתי*
 3 *לקחת את הילדים מעפולה למבשרת ציון איפה שאני גר וכל זה כשיש לי אך ורק*
 4 *ארבע שעות לקחת ולהחזיר לעפולה. הילדה יהל הייתה עם חום גבוה והחלטתי*
 5 *בדרך לקחת אותה לבדיקות במר"ם ירושלים מסתבר שלילדה היה חום גבוה*
 6 *הילדה במצב בריאותי ירוד ללא תזונה והילדה אפאטית ומפחדת וכל זה עקב*
 7 *ההזנחה של האמא. הלל הקטן גם במצב תזונתי גרוע ביצע שסיימנו את*
 8 *הבדיקות יצאתי בשעה חמש וחצי חזרה לעפולה מכיוון שנאלצתי למלא דלק ועד*
 9 *שארנתי את הילדים באוטו ועצירות לפיפי בילדים בדרך לשתות וכו' הגעתי*
 10 *לעפולה באיחור של עשרים דקות. על זה היא ניגשה למשטרה והגישה תלונה*
 11 *על הפרת צו של בית הדין ועל זה שהייתי אמור להישאר בעפולה עם הילדים.*
 12 *מיד נחקרתי באזהרה שזאת הפעם האחרונה!!! עכשיו תגידו לי אתם ??? האמא*
 13 *הזאת שפויה? המדינה הזאת שפויה? הרווחה? המשטרה? בית הדין? לא עניין*
 14 *אותה המצב של הילדה, לא עניין אותה שהייתי איתה במד"א בצילומי חזה*
 15 *ובדיקות. איפה הלב שלה? זאת ראויה לגדל ילדים!!! זאת נחשבה אמא שדוגמת*
 16 *ילדים? מבחינתי אני ילחם עד הסוף שיעשה לה בדיקה פסיכיאטרית*
 17 *והסתכלות נפשית ואני יתבע את כל מי שצריך לתבוע כי מה שהולך במדינה*
 18 *הזאת זה בזיון אחד גדול!!!!"*
 19
- 20 *אין ספק, כי צודקים באי כוח הנתבע בטיעונתם, כי יש לראות ולקרוא את הפוסט בהקשרו*
 21 *הכולל וכן יש להבחין בין שני חלקיו: החלק הראשון המדבר על הרקע הכללי של הסכסוך בין*
 22 *בעלי הדין והחלק השני המדבר על אירוע התלונה במשטרה בעקבות הפרת הסדרי השהות.*
 23 *בשני חלקי הפוסט מפרסם הנתבע לשון הרע כלפי התובעת בכך שהוא טוען, כי הינה "אם*
 24 *מזניחה". בחלק הראשון, הדבר מובא כחלק מתיאור כללי של התובעת על רקע סכסוך*
 25 *המשמורת. בחלק השני, הדבר מובא על רקע אי התעניינותה של האם במצבה של הקטינה*
 26 *שחשה ברע ונזקקה לבדיקה רפואית ותחת זאת הגישה תלונה במשטרה כנגדו בגין איחור*
 27 *במספר דקות בהשבת הקטינה לידיה.*
 28
- 29 *בטרם דיון באמירות אלו, זה המקום להדגיש, כי זולת האמירות בפוסט שהתובעת הינה "אם*
 30 *המזניחה את ילדיה" אינו מוצא בפוסט אמירות אחרות שככאלה מצדיקות השתת חיוב*
 31 *בפיצוי מכוח החוק. גם השאלות (הרטוריות) שבפוסט כגון: "תגידו לי האמא הזאת שפויה?"*
 32 *או אמירותיו של האיש כי לא ינוח עד אשר תיערך בדיקה פסיכיאטרית לאם, אין בהן משום*
 33 *פרסום לשון הרע המצדיק לכשעצמו בהקשר הכולל של הדברים, פסיקות פיצוי. במתח בין*
 34 *חופש הביטוי לבין השמירה על השם הטוב, אלמלא הביטוי "אם מזניחה" ופירוט שמה של*
 35 *התובעת, הייתי רואה לנכון להעדיף חופש הביטוי של הנתבע כאב, בפרט לאור הנסיבות של*
 36 *הפרסום (חקירה במשטרה בגין הגשת תלונה מצד האם בכך שאיחר בהשבת הילדים). רוצה*
 37 *לומר, כי הייחוס של הנתבע לתובעת כי היא "אם מזניחה" הוא ליבת הפרסום המצדיקה דיון*

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 15-11-26439 שבנו נ' שבנו

- 1 בשאלת זכאותה לפיצוי בגין פרסום לשון הרע ואלמלא מלים אלו שחזרו על עצמן, לא הייתי
2 רואה לנכון להיענות לתביעה בחיוב.
- 3
- 4 יחד עם זאת חשוב להדגיש, כי העובדה שבית המשפט לא סבור כי יתר האמירות מצדיקות
5 השתתפות פיצוי כספי אין בה כדי לומר כי אמירות אלו נכונות או קרובות לאמת. כל שיש בכך
6 לומר, הוא כי במסגרת ההגנה על חופש הביטוי היתה נדחית תביעת הפיצוי בגין פרסום לשון
7 הרע ביחס לאותן אמירות אחרות.
- 8
- 9 על כך אוסיף ואקדים מסקנה לדיון, כי טענת ההגנה, "אמת דיברתי", שמעלה הנתבע ביחס
10 לכינוי התובעת "אם מזניחה", דינה להידחות בשעה שאין בראיות ובעדויות שבפניי (הן ממה
11 שנשמע והן ממה שלא הובא כראיה וניתן היה להביא על כל המשתמע מכך) כל בסיס ויסוד
12 לקבלה. עוד אציין כבר כעת, לא מדובר בילדים מזונחים או באם מזניחה והפרסום הינו כוזב.
13
- 14 הנתבע העלה בהקשר זה במסגרת סיכומיו טענות מהגורן ומהיקב במסגרת סיכומיו שכל
15 תכליתן למלטו מהאפשרות שיחוייב בתשלום הפיצוי בגין פרסום לשון הרע. משוכנע אנוכי,
16 כי רוב טענות ההגנה האמורות בסיכומי הנתבע הן טענות משפטיות. אין מדובר בכניעים
17 שעמדו מאחורי הפרסום גופו והדברים יבוארו:
- 18
- 19 30.1 אחת הטענות לעניין הצדקת הדיבור "אם מזניחה" היה שהאם לא השתתפה
20 בהדרכה הורית או גרמה לנתק בין האב לבין ילדיו. טענה זו הומצאה לצורך
21 ההתדיינות שבפניי ואין לה כל אחיזה לא בהקשר של הדברים שפורסמו ולא
22 בדברים עצמם.
- 23
- 24 30.2 הנתבע באומרו בפוסט "אם מזניחה" התכוון לאם המזניחה את הילדים
25 מבחינה חומרית, גשמית ובריאותית (להלן ציטוטים מהפוסט התומכים
26 בכך):
- 27 "מסתבר שלילדה היה חוס נבזה הילדה במצב בריאותי ירוד ללא
28 תזונה והילדה אפאטית ומפחדת וכל זה עקב ההזנחה של האמא"
29 ...
- 30 "... שולח איתם איגזים של בשרים מכיון שהיא יודעת שאני לא
31 מסוגל לראות אותם מזונחים..."
32 "... הלל הקטן גם במצב תזונתי גרוע"
- 33
- 34 30.3 אין כל אמירה ו/או רמז בפוסט, כי האם הינה אם מזניחה רק בגלל שלא
35 השתתפה בהדרכה הורית, או כי העתיקה מקום המגורים של הילדים באופן
36 חד צדדי ובכך גרמה לנתק בין הנתבע לבין הילדים. הטיעון של הנתבע

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 26439-11-15 שבב נ' שבב

- 1 בפרסום מתרכז אך ורק בנן התזונתי, רפואי חומרי ולא בנן הנפשי או הרגשי
 2 /או בטיב הטיפול ההורי שניתן לילדים על ידי אמם בהיבטים רוחניים או
 3 על רקע סכסוך הגירושין. הניסיון להגיע בהגנת הנתבע למסקנה מורכבת, כי
 4 התובעת הינה אם מזניחה בשל היעדר נכונותה למבדקי מסוגלות הורית או
 5 הדרכה הורית הוא משהו שהנתבע עצמו לא חשב עליו כלל במסגרת פרסום
 6 הפוסט הנוצם. המדובר על פוסט שהועלה לאחר התלונה במשטרה כנגד
 7 הנתבע ולאחר שהיטלטל וטלטל ילדיו בדרכים במשך 4 שעות באותו יום. לא
 8 מדובר בפוסט שבא לעולם לאחר פסק דין בעניין המשמורת או החלטה
 9 כלשהי בעניין זה. לא מדובר בפוסט שפורסם בעקבות סירוב האם לבדיקת
 10 מסוגלות הורית. הפוסט לא פורסם כאשר האם העתיקה מגורי הקטינים או
 11 ניתקה אותם מאביהם הנתבע כטענתו. לא העיתוי בו פורסם הפוסט ולא
 12 תוכנו של הפוסט יכולים ללמד כי ייחוס הדיבור "אם מזניחה" קשור לטענות
 13 המפורטות בסיכומי הנתבע בהקשר זה.
 14
- 15 ועוד יוסף, גם במסגרת העדויות ודברי הנתבע לפרוטוקול הוא חזר על 30.4
 16 הדברים מספר פעמים באופן המלכוד, כי הוא אכן מאמין שהתובעת מזניחה
 17 את ילדיו בנן החומר/גשמי/תזונתי/בריאותי-גופני ולא מהטעמים שהעלו
 18 באי כוחו בסיכומים. במסגרת ישיבת קדם המשפט טען הנתבע:
- 19 *'לקחתי את הילדה שלה ושלו לבדיקות ועילומים והילדה הייתה*
 20 *חולה. מי שחולה הכי הרבה זה יהל והלל. איך ייתכן דבר כזה שכל*
 21 *שבוע ילד חולה? אני חושב שזו הזנחה. אנחנו לא גדלנו במסגרת*
 22 *שהילדים כל שבוע אחד חולה. ברור שזה נעשה עקב ההזנחה של*
 23 *האמא. אז ממה זה נובע?'* (עמ' 2 שורות 21-19 לפרוטוקול)
 24
- 25 ובדיון ההוכחות העיד:
- 26 ש. *אז על סמך מה כתבת שהאם מזניחה.*
 27 ת. *אם יהל הייתה איתי והיא לא חשה בטוב והילדה הקיאה*
 28 *אז היא מזניחה ואם אני באה ורואה ילדים חולים אז*
 29 *הילדים מזניחים*
 30 ש. *כמה פעמים?*
 31 ת. *מספר פעמים שהיא הביאה את הילדים הם היו חולים*
 32 *לפעמים הביאה אישור רפואי ולפעמים לא, אבל כל הזמן*
 33 *הילד היה עם חום וחולה.'* (עמ' 43 שורות 13-9)
 34
 35 ...
 36

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 11-15-26439 שבבו נ' שבבו

- 1 "לשאלת בית המשפט
- 2 ש. אמרת לדופאה שהילדה מזונוחת
- 3 ת. הרופאה לפי משקלה אמרה שזה לא תקין
- 4 ש. כשהיא הקיאה אמרה לך שזה בגלל הזנחה של האם
- 5 ת. לא
- 6 ש. אתה בפוסט אומר שזה עקב הזנחה של האם.
- 7 ת. לא דווקא מקרה זה ספציפי אלא פעמים קודמות" (שם שורות 25-29)
- 8
- 9 30.5 כאמור, טענות באי כוחו של הנתבע בסיכומיהם הן טענות משפטיות. הניסיון
- 10 להעניק לטענת "ההזנחה", שטיען הנתבע נופך אחר המבוסס על היעדר
- 11 השתתפות בהדרכה הורית, העתקת מקום המגורים של הילדים ללא
- 12 הסכמתו וכיו"ב עניינים הנוגעים לקונפליקט ההורי, נכשל בזה כשלון חרוץ
- 13 וראוי היה שלא ייעשה. בית המשפט לא מקבל כי זו הייתה כוונת הנתבע
- 14 והדבר אף אינו עולה מהקשר הדברים שפורסם בפוסט המדובר.
- 15
- 16 30.6 בכל הנוגע לשאלה האם באמת מדובר באם מזונוחה, כפי שהנתבע סבור
- 17 שהיא מזונוחה, קרי בפן החומרי, בריאותי, רפואי, תזונתי, הרי זולת עדותו
- 18 של הנתבע שהוא כמובן בעל אינטרס מובהק, אין כל זכר ומקום ואזכור
- 19 להזנחה שכזו. אגב דברים אלה, אף בתסקירי הסעד שהוגשו לבית הדין
- 20 הרבני וצורפו כראיה מטעם הנתבע לא זו בלבד שלא מצאתי קביעה שכזו על
- 21 ידי גורמי המקצוע, אלא אף לא מצאתי טענה שכזו מצד הנתבע. דברי הנתבע
- 22 הינם חסרי כל שחר. התובעת איננה אם מזונוחה, בוודאי לא במישורי
- 23 הנטענים כלפיה. לא הובא בפניי תסקיר סעד אחד ואו עדות אובייקטיבית
- 24 אחת מינה ניתן להסיק כי האם אינה מטפלת היטב בילדיה מבחינה
- 25 חומרית, תזונתית או רפואית. נהפוך הוא, בתסקירי סעד שהנתבע עצמו
- 26 צירף כתוב שמדיווחים במסגרת חינוך עולה ש"הילדים מגיעים בזמן, נקיים
- 27 ומסודרים על כל הציוד הנדרש".
- 28 הניסיון לטפול על האם האשמת שווא אילו אינה מזינה את ילדיה או אינה
- 29 דואגת ללבושם או התפתחותם התקינה דינו להיכשל כשלון חרוץ. האב יכול
- 30 היה להביא תיעוד מטיפת חלב, מגנות, מתסקירי סעד ואף מאמו
- 31 שהתלוותה אליו לנסיעות השונות לביקורי הילדים וכזאת לא עשה ולא
- 32 בכדי. אין לאב כל ראיות על הזנחה כאמור ולראיה, שהילדים נותרו עד כה
- 33 במשמורת פיסית של האם בהחלטות בית הדין הרבני ללא ששעה לעתירות
- 34 הנתבע. בטוחני אגב הדברים, כי אמירות אלה של בית המשפט חשובות
- 35 לתובעת יותר מהפיצוי הכספי שייפסק והן צריכות להיאמר כאשר נערך
- 36 משפט שלם בשאלת צידוק פרסום האמרה "אם מזונוחה".

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 15-11-26439 שבנו נ' שבנו

- 1 גם הטיעון, כי התובעת היא "אם מזניחה" משום שלא התעניינה במצבה 30.7
 2 הרפואי של בתה הקטינה כאשר הנתבע השיב לה אותה וטען כי הקיאה
 3 ונבדקה על ידי רופא, דינו דחייה ולא יוכל לשמש הצדקה לפרסום. תחילה
 4 יש לציין תוך הדגשה, כי לפי משקל דבריו של הנתבע הרי שהוא הורה
 5 "מזניח" לא פחות מהתובעת, שכן לאחר המפגש עם הקטינה והבאתה בפני
 6 רופא, כלל לא טרח לבדוק מה מצבה ואם השתפרה תחושתה (לא באותו יום
 7 ולא בימים שלאחר מכן). הדברים מקטינים מעוצמת "המחלה" של הקטינה
 8 או הטיעון של הנתבע כאילו התובעת לא מתעניינת ומתעלמת ממצבה
 9 הרפואי – שהרי הנתבע עשה כן בדיוק וזאת (להבדיל מהאם) לאחר שבידיו
 10 נמצא רפואי שהוא טוען כי סומך עליו ולפיו הילדה חשה ברע והקיאה
 11 ולאחר שנוכח בכך במו עיניו.
 12
- 13 טעם אחר שיש לדחות טענת האב בהקשר זה, הוא טענת התובעת, כי לא 30.8
 14 יכולה הייתה לסמוך על דיווחי הנתבע באותה תקופה. התובעת טוענת, כי
 15 לא האמינה לנתבע, שאכן בתם יהל חלטה למרות שבשעה 17:00 במועד
 16 לקיחתה על ידי האב היא קיבלה מסרון כאמור. היא אף העידה, כי כאשר
 17 הילדה נמסרה לאביה הייתה בריאה ללא כל סימן של חולי. כך הייתה עדותה
 18 בהקשר זה והסברה מדוע לא האמינה לו:
 19
- 20 "ש. אולי יהל תוך כדי נסיעה לא הרגישה טוב? כאשר בן
 21 הודיע לנטלי שיהל לא הרגישה טוב האמנת לו?
 22 ת. לא האמנתי לו" (עמ' 9 שורות 29-27 לפרוטוקול)
 23 ...
 24 "ש. בן מודיע לנטלי במסרון בסביבות 17:00 שיהל חולה, נטלי
 25 העבירה לך את המידע הזה.
 26 ת. כן
 27 ש. את לא האמנת לנתבע
 28 ת. נכון
 29 ש. בלי קשר לזה שאת לא מאמינה לו, לא חשבת שהוא אומר
 30 משהו אמת? לפני שהלפת להגיש?
 31 ת. הייתי סקפטית
 32 ש. לא חיכית לראות את הילדה ולראות אישור רפואי? רצת
 33 למשטרה.
 34 ת. למה הוא יצא מפתחם עפולה, יכל לעשות זאת בעפולה
 35 ולמה לטלטל את הילדים מירושלים לעפולה.
 36 ש. האב אומר לך שהילדה חולה, למה את לא מאמינה שהיא
 37 חולה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 26439-11-15 שבבו נ' שבבו

- 1 ת. כי אני הייתי סקפטית.
- 2 ש. למה כשאת מודיעה לו הוא לא סקפטי
- 3 ת. אצלי המילה חצובה בסלע"י (עמ' 10 שורות 15 עד 27)
- 4
- 5
- 6 ש. זה מה שכתוב בדוח הרפואי. אני לא יודע.
- 7 ת. הילדה לא הייתה מנוזלת, לא היה לה שום דבר, כי אם הייתה
- 8 מנוזלת, הייתי לוקחת אותה למרפאה.
- 9 ש. את שוללת את תוקפו ותוכנו? גם השנו שהיה לו חוס
- 10 מבחינתך לא נכון
- 11 ת. אני לא רופאה כדי לתת אישור על זה. אני לא מכירה את זה.
- 12 היה אישור ששלח לי לנטלי על מרפאת שיניים שהילדה נבדקה
- 13 לפני.
- 14
- 15
- 16 ש. אני רוצה להבין דבר פשוט למה כאשר את מודיעה לבן
- 17 שאין הסדרתי ראייה כי יהל חולה או הילל חולה הוא מקבל
- 18 את זה ועובר על סדר היום וכאשר בן אימרי לך שילדה
- 19 חולה את לא מקבלת את זה ולא עוברת על סדר היום.
- 20 ת. עניתי לך על זה. הייתי סקפטית. הוא כל הזמן היה משקר,
- 21 כל החיים היה משקר על הכל. לא היה אוטרי דברי אמת
- 22 בכלל.
- 23 ש. למה כשאת אומרת לו שאתם מסיכסכים הדדית למה הוא
- 24 מקבל את זה.
- 25 ת. הוא יודע שאני דוברת אמת
- 26 ש. הראתי לך מסמך רפואי שהוא הלך איתה לבטרם, והודיע
- 27 לנטלי שהוא בטרם והכל מסתובב סביב זה שיהל הייתה
- 28 חולה, למה שהוא יקבל מה שאת אומרת לו, ולא מקבל
- 29 אותו יחס
- 30 ת. הייתי סקפטית. לא מאמינה לו. יכול להיות שהוא דובר
- 31 אמת.
- 32 ש. ראית מסמכים ועדיין לא מאמינה לו שיהל הייתה חולה.
- 33 ת. אני לא יודעת. אני לא רוצה להחליט לא, הוא לקח אותה
- 34 לבדיקה או לקח לבדיקה. אני רופאה?
- 35 ש. ראית שילדה היה חוס. ואת לא מוכנה לקבל את הבדיקה
- 36 הזאת
- 37 ת. אני לא רופאה. הוא יכל לעשות את הבדיקה בעפולה.
- 38 ש. הילדה הקיאה לו באוטו

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 11-15-26439 שבנו נ' שבנו

- 1 ת. למה נסע לירושלים? הוא יכל לקחת אותה לעפולה
2 לבדיקה.
- 3 ש. את נוסעת עם הילדה ברכב והילדה לא מרגישה טוב, אני
4 לא חולק שבן טעה בהסדרי ראיה כאשר ילד לא מרגיש
5 טוב באיטו מה את עושה
- 6 ת. עוצרת בצד.
7 ש. כאשר הילד מרגיש לא טוב כשאת באיטו איתו
8 ת. אני עוצרת בצד, מקיאה, מטפלת בו. וכאשר מגיע למקום שיש טיפול הולכת
9 אליו.
- 10
- 11 בסעיף 14 לתצהירו טוען הנתבע כי אילו הילדה תהל הייתה חולה כאשר
12 הגיעה אליו, כלל לא היה מקבל אותה לשהות הואיל והאם לא הייתה
13 מאפשרת זאת. לדבריו אם רק היה חשש שהיא לא חשה בטוב הייתה
14 התובעת משאירה אותה בבית. והנה, במסגרת עדותו בחקירה נגדית, טען
15 שהקטינה אמרה לו שאינה מרגישה טוב כבר יומיים
- 16
- 17 "ש. מי אמר לדופאה שלילדה היה חוס לפני זה.
18 ת. שאלו את הילדה כמה זמן כואב לה הראש אמרה יומיים"
19 (פרוטוקול הדין מיום 07/11/16 עמ' 29 שורות 9-10)
- 20
- 21 "ש. סעיף 12 לתצהיר על סמך מה קבעת שהיא נזקקה לטיפול
22 רפואי.
23 ת. אם הילדה טענה שכבר יומיים היא עם כאבי ראש כמו
24 שמופיע בבדיקה זה אומר שלא קיבלה טיפול רפואי"
25 (פרוטוקול הדין מיום 07/11/16 עמ' 38 שורות 22-24)
- 26
- 27 בסעיף 16 לתצהירו טען הנתבע, כי הקטינה התלוננה שלא מרגישה טוב אך
28 לא אמרה היכן כואב לה והנה בעדותו בחקירה נגדית טען וחזר וטען כי
29 הילדה התלוננה על כאבי ראש, גם במרפאה.
- 30
- 31 "ש. מי אמר לדופאה שיש לילדה חוס יומיים
32 ת. שאלו את הילדה ואמרה שכואב לה הראש כבר יומיים"
33 (פרוטוקול הדין מיום 07/11/16 עמ' 29 שורות 13-14)
- 34
35
36

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 15-11-26439 שבבו נ' שבבו

- 30.11 חשוב לציין, כי בתצהירו לא ציין הנתבע ולו ברמז כי הגיע למפגש עם הילדים
 בעפולה כאשר אמו מלווה אותו. הדבר עלה בחקירתו הנגדית. אלא שהנתבע
 שהתעקש על ניהול הגנת "אמת דיברתי" לא טרח להביא לעדות את אמו, לא
 טרח לציין זאת בתצהירו והכל כאשר הדבר היה יכול לתמוך בדבריו.
 ש"ש. מי הציעה?
 ת. אני הצעתי לאמא שלי. או אמא שלי הציע לי.
 ש. אמך הייתה איתך באותו
 ת. כן. "
 (פרוטוקול הדיון מיום 07/11/16 עמ' 38 שורות 27-30, הטיעות
 במקור)
- 30.12 גם הדו"ח הרפואי שצירף הנתבע לא נקי מספקות ותהיות. מי שמספק לרופא
 מידע על הקטינה הם בדרך כלל המבוגרים ולא ילדה בגיל 5 שנים ועשרה
 חודשים. לפיכך, אין לי ספק כי רק הנתבע או אמו יכולים היו לספר
 שלקטינה היה חום כבר יומיים או "מאתמול", "שותה פחות מהרגיל",
 שיעול וכאב גרון (נרשם באנגלית בראש הרשומה הרפואית). כל זאת כאשר
 הנתבע עצמו בתצהירו ובחקירתו מעיד כי קיבל הילדה במצב תקין מבחינה
 בריאותית ורק באזור מבשרת ציון/שער הגיא הקיאה בתו הקטינה.
- 30.13 כל הסימנים הללו, הספקות, היעדר העדויות ובפרט העובדה שהאב לוקח
 ילדיו למחוז לעפולה עד לירושלים כאשר הוא אמור לשהות עמם 4 שעות
 ומדובר בילדים בגיל הרך, והכל על רקע העבר כפי שפירטה התובעת בהחלט
 יכולים להצדיק את היותה סקפטית ביותר עת השיב לה האב את הילדים
 באותו יום תוך הטיעון כי הקטינה עברה בדיקות רפואיות ולא חשה בטוב.
 את כל הדברים הללו לא טרח הנתבע לפרסם, אלא רק את תחושתו
 הסובייקטיבית "כשורה אחרונה" והכל ללא שמישהו ינדע את האמת, את
 ההיסטוריה והעבר, את הנסיבות ואת העובדה שהנתבע הפר צו שיפוטי.
- 30.14 זה המקום לומר, כי אב שיש לו 4 שעות להיות עם הילדים ואף אם טוען, כי
 לא קרא או הבין ההחלטה השיפוטית של בית הדין לפיה על המפגש
 להתקיים בעפולה והוא אב לשלושה ילדים קטינים בגיל הרך – האם מצופה
 שאותו אב יטלטל הילדים בנסיעה מעפולה לירושלים ומירושלים לעפולה
 במסגרת שעות השהות האמורות. אם כבר הזנחת ילדים, הרי טיפול שכזה
 בילדים לא שם לב לצרכיהם, לא מתחשב בגילם, בסבל הכרוך בטלטול
 שבנסיעה שכזו ובכך שכל זמני השהות למעשה מבוזבזים על נסיעה בדרכים,

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 11-15-26439 שבבו נ' שבבו

- 1 נסיעה אגב שהיא מהירה מאוד ומסכנת את שלום הילדים. הרי לפי עדות
 2 האב הוא יצא ב14:45 מעפולה ובשעה 17:16 כבר היה במרפאה בלב ירושלים
 3 וזאת לאחר הפסקה בדרך כי הילדה הקיאה והוא ניקה את הרכב...
 4
 5 30.15. מכל הטעמים הללו, אני דוחה מכל וכל את טענת הנתבע כי דיבר אמת
 6 באומרו שהאם היא אם מזניחת ילדים. כן ברור לי, דווקא לאור היעדר בדל
 7 הוכחה בהקשר זה, מדוע הדברים הכאיבו ופגעו בפרסומם עד מאוד באם.
 8 ולא כל שכן השיתוף והתגובות לדברים אלה.
 9
 10 31. כן אני דוחה על הסף טענת תם הלב של הנתבע. הפרסום האמור לא נעשה בתם לב. הוא נעשה
 11 אולי בעידנה דריתחא. הוא לא נועד להגן על עניין אישי וכשר של הנתבע או של הקטינה. הוא
 12 נועד לשתף בתסכול של האב מחד גיסא ולפגוע באם מאידך גיסא תוך הצגתה כאם מזניחה
 13 (אחרת למה רשם את פרטיה ושמה בפרסום?).
 14
 15 32. במסגרת סעיף 32 לעדותו ניסה לתרץ הנתבע את הפרסום ככזה שנעשה לאחר לילה ללא
 16 שינה, הנסיעה לעפולה ובחזרה, החקירה במשטרה והתסכול שגרמה לו. אני מקבל חלקית
 17 טיעון זה אך מנגד לא יכול להתעלם מסימני האמת שדלפו מדברי הנתבעת, כי הוא רצה לשתף
 18 את הציבור בכך שהתובעת היא אם מזניחה ופוגענית. כך למשל בעדותו אמר:
 19 "ש. אתה מתנצל על מה שכתבת כלפי ורד?
 20 ת. אני אומר שזה אמת ולא מתנצל."
 21 (פרוטוקול הדיון מיום 07/11/16 עמי 52 שורות 10-11)
 22
 23 33. לאור כל האמור לעיל, אינני מקבל כלל את טענות ההגנה של הנתבע וקובע כי בוצע על ידו
 24 פרסום פוגעני בכייסבוק, פרסום שנועד לבוזת ולהשפיל את התובעת ברבים וללא הצדקה.
 25
 26 ו. דיון בהיקף הנזק:
 27
 28 34. מה שיעור הפיצויים המגיע לתובעת מהנתבע, עקב פרסום לשון הרע שקבעתי כי מתקיים
 29 בנסיבות העניין; לשם קביעת השיעור יש לבחון תכלית הפיצוי מחד גיסא ושיקולים של
 30 מדיניות משפטית מאידך גיסא הנוגעים לטיב היחסים בין הצדדים, נסיבות הפרסום, השלכת
 31 גובה הפיצוי על הצדדים והתנהלותם והשפעתו על הילדים.
 32
 33
 34

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 15-11-26439 שבבו נ' שבבו

- 1 הפסיקה קובעת כי הפיצוי נועד לתקן הנזק לשם הטוב, לעודד רוח הנפגע ולמירק זכותו לשם
 2 טוב (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510). בנסיבות המקרה דנן, מירוק הזכות לשם
 3 טוב, נעשית גם במסגרת פסק הדין ואמירותיו הברורות של בית המשפט כי התובעת אינה אם
 4 מזניחה. אולי אין לכך ערך כספי, אך יש לכך ערך תחושתני שמייע "למירוק" הזכות לשם
 5 טוב.
 6
- 7 חברתי כב' השופטת רותם קודלר עייש התייחסה לשיקולי הפיצוי בגין פרסום לשון הרע
 8 בפייסבוק בתמ"ש (באר שבע) 11-10-21757-10-11 פלונית נ' אלמוני, (11/8/13 פרסום במאגרים)
 9 באומרה:
- 10 "כאשר מדובר בלשון הרע הנאמר במהלך סכסוך משפחתי כולל, נוקט בית
 11 המשפט משנה זהירות בקביעת גובה הפיצוי, על מנת שלא ללבות עוד יותר
 12 את הסכסוך המשפחתי... בקביעת שיעור הפיצויים יש לקחת
 13 בחשבון את העובדה שמדובר בפרסומים בוטים ומוגעניים מאוד והנתבע
 14 אינו סבור עד היום, כי פעל שלא כדין ואין בפיו כל התנצלות או חרטה.
 15 שיעור הפיצוי נגזר לא רק מאופי וחומרת הפגיעה במובן זה, שכלל שאופי
 16 ההאשמות המיוחסות חמורות יותר, כך גדל סכום הפיצוי. קיים גם,
 17 כאמור, יחס גומלין בין היקף תמונת הפרסום לבין גובה הפיצוי. ככל
 18 שתמונת הפרסום מצומצמת יותר, הנזק קטן יותר ועל כן גובה הפיצוי
 19 הנפסק נמוך יותר."
 20
- 21 במקרה שלפני הפרסום נמחק ולא ניתן להוכיח היקף האנשים שנחשפו במועד הרלבנטי
 22 לפרסום באתר הפייסבוק ואולם בכל מקרה, אין להקל ראש בעובדה שהדברים פורסמו ברשת
 23 החברתית, לה חשופים מאות אלפי משתמשים בכל רגע נתון.
 24
- 25 נכון הוא שהתובעת למרות הצהרת באת כוחה בישיבת קדם המשפט, כי תוכל להביא שורה
 26 ארוכה של עדים שיעידו על חשיפתם לפרסום, הרי בסופו של יום התבססה התביעה על עדויות
 27 אחיותיה ועדותה שלה (מעסיקתה כלל לא נחשפה לפרסום אלא למצבה הרגשי הרעוע של
 28 התובעת בעקבותיו). בסעיף 4 לתצהיר שהוגש ע"י אחות של התובעת, הגב' גפן יגל הצהירה,
 29 כי בן זוגה התקטר אליה וסיפר לה כי ראה פוסט שפורסם בקבוצת "פשפשוק" בו הנתבע כתב
 30 דברים על התובעת והעלה תמונות של הילדים, זאת ועוד בס' 9 לתצהירה נרשם:
 31
- 32 "הפוסט הופץ בצורה מאוד רחבה באינטרנט וגם שכתבתי את שמה של
 33 אחותי במנוע החיפוש ב-google הפוסט הופיע בין התוצאות
 34 הראשונות".
 35
- 36 בדיון שהתנהל בפני האחות נחקרה על תצהירה וכנסאלה אודות האמור העידה הגב' גפן יגל:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 15-11-26439 שבבו נ' שבבו

- 1 "ש. אמרת שהמוסט צורף בצורה רחבה וכאשר חיפשת בנוגל זה הופיע
2 בין התוצאות הראשונות.
3 ת. כצינור לילה, באותו תשדיר באותו שבוע.
4 ש. ראית את זה שם
5 ת. לא אני אנשים שראו הם אמרו לי. נכנסתי וראיתי.
6 ש. נמחק לך הטלפון?
7 ת. זה היה בפשפשוך בפייסבוק, היו המון שיתופים.
8 ש. אין לי את זה פה. את ראית את זה בצינור לילה. איפה זה כתוב
9 בתצהיר שלך שהיה בצינור לילה?
10 ת. כתוב בנוגל
11 ש. אין צינור לילה.
12 ת. כתוב בנוגל וצינור לילה."
13 (פרוטוקול הדין מיום 07/11/16 עמ' 25 שורות 13-3)
14
15 אך גם בעניינים אלו על אף הטענות כאמור לא הובאו בפני ראיות על אף שברי כי היו יכולים
16 לחזק את טענות התובעת ולהשפיע על גובה הפיצוי, נוכח התמוצה המדוברת ככל שהיתה.
17 אין בכל אלה לומר, כי אותו פרסום לא הגיע לשורה ארוכה מאוד של אנשים לרבות מכרים
18 ובני משפחתה של התובעת ואני מקבל בהקשר זה טענתה אך לא בהיקף שגרסה.
19
20 שיקולים אחרים שהצדיקו פסיקת פיצוי גבוה כבקשת התובעת היו אלה : 39
21 39.1. מחיקת הפרסום והפסקתו נעשו בעקבות צו למניעת הטרדה מאיימת ולא מיוזמת
22 הנתבע.
23 39.2. ראינו עוד בעדותו שיעד היום סבור הנתבע, כי התובעת הינה אם מזניחה וכי נהג
24 כשורה.
25 39.3. אם עלו בעדותו של הנתבע גם רגשות חרטה הרי הם נבעו ככל הנראה מהחשש מפני
26 השלכות ההליך הנוכחי, קרי הפיצוי שיידרש לשלם ולא מתחושה אמיתית כי טעה
27 וחסא.
28 39.4. לא רק הביטוי "אם מזניחה" היה כוזב בפרסום אלא פרטים נוספים. הצינור שנחשף
29 לפרסום לא נחשף לאמת ולעדויות שהובאו בפני בית המשפט והסותרים אחת לאחת
30 את טענותיו של הנתבע אלא רק לדבריו בפוסט, דברים שכביכול תקפו או הצדיקו
31 את הביטוי "אם מזניחה".
32
33
34
35
36

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 15-11-20439 שבנו נ' שבנו

- 1 40. מינגד אני לוקח בחשבון שיקולים אחרים המצדיקים הפחתת גובה הפיצוי ואלו הם :
- 2 40.1 הפרסום נמחק ולא קיים עוד והוא אינו פרסום מתמשך.
- 3 40.2 הנזק שנגרם היה נקודתי בעת הפרסום, ספק רב עד כמה הוא זכור בציבור בכלל
- 4 ובקרב מקורבי התובעת בפרט ועד כמה הוא השפיע עליהם. הרי מקורבי התובעת
- 5 יודעים איזו אם היא לילדיה.
- 6 40.3 הפרסום היה חד פעמי ולא שב על עצמו לא באותה מסגרת ולא בפרסום שלילי אחר
- 7 אודות התובעת.
- 8 40.4 הפרסום הגם שהיה פוגעני, לא כלל קללות או גידופים מצד הנתבע (להבדיל מניקרים
- 9 אחרים בפסיקה בהם ניתן משקל לטיב וסגנון הפרסום הפוגעני).
- 10 40.5 ההקשר בו בוצע הפרסום הוא הקשר שבו ניתן להבין בהחלט את הכנס של הנתבע
- 11 על כך שלאחר שהוא מחזיר הקטינה מימפגש הוא נדרש להיחקר במשטרה על הפרת
- 12 הוראה חוקית והוא ראה זאת כחלק מהתעמרות התובעת בו המבקשת לשלול מימנו
- 13 האפשרות לשהות עם ילדיו. אלמלא התלונה במשטרה לא היה נעשה הפרסום.
- 14 40.6 לא ניתן להתעלם מכך שהתביעה הוגשה באיבם של הליכים משפטיים בין הצדדים
- 15 הן בעניין הילדים והן בעניין הרכוש (מתנהלים בבית הדין הרבני האיזורי בירושלים).
- 16 עניין זה גם הוא, משליך על גובה הפיצוי.
- 17
- 18 41. בשקלול כל הנתונים האמורים, באתי לכלל דעה כי להעמיד גובה הפיצוי לתובעת על סך
- 19 15,000 ₪ שישולמו לה תוך 30 יום מהיום.
- 20
- 21 42. כן ראיתי לנכון לחייב הנתבע לשלם לתובעת הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בסך
- 22 5,000 ₪ (כאן המקום לציין, אילו היה מודה מלכתחילה הנתבע בשקריות הפרסום, מתנצל
- 23 באופן כן יכול היה לחסוך חלק גדול מהפיצוי ואת כל הוצאות המשפט).
- 24
- 25 המזכירות תמציא פסק הדין לבי"כ הצדדים ותסגור את התיק.
- 26 ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים של הצדדים.
- 27
- 28 ניתן היום, יום חמישי י"ד בטבת תשע"ז, 12 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

אסף זגורי, סגן נשיא

29
30
31

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תמ"ש 26439-11-15 שבנו נ' שבנו

- 1
- 2
- 3